

LIST IZLAZI TJEDNO. GODISNJA PRET-
PLATA 30 DIN. ZA INOZEMSTVO 60.—
OGLASI PO NAROCITOJ TARIFI.

GODINA VII.

Broj 43.

Sibenik, 25 listopada 1936.

RUKOPISI SE NE VRACAJU — ADRESA
UREDNISTVA I UPRAVE: SIBENIK pp. 17.

Ugaoni kamen

Uvjeravaju nas, kako idemo gigantskim koracima naprijed. Napredak je vidljiv, stopostotan, ako se obazremo na prošla stoljeća i usporedimo ih s ovim, u kojem živimo i uniremo.

Zar su ljudi sedamnaestog ili osamnaestog stoljeća mogli i sanjati, da ćemo mi u našoj malenoj Dalmaciji, sjedeći za stolom, moći slušati govore državnika iz Ženeve, Londona, Berlina, Washingtona i Tokia? Ko je pred sto godina mogao misliti, da ćemo po noći vidjeti kao po danu, a bez vatre i svijeće? Da ćemo za dva, ili najviše tri dana, doći u najudaljenije krajeve zemlje?

Obliče zemlje se promijenilo. Put neba se dižu šiljasti tvornički dimnjaci, visoko u zraku zuje propeleri aviona, a sve je isprepleteno žicama i ispunjeno električnim talasima.

Kako ste sretni, vi ljudi dvadesetog vijeka! — Tako bi usklknuli naši stari, kad bi se, kojim slučajem, otvorile grobne ploče, a oni uskrsli na život.

Ali kako bi se ljuto prevarili! Prevarili bi se, jer ko zna da li je ikada prije bilo tako malo zadovoljnih ljudi kao što ih je danas!

Uza sav ogromni napredak, civilizaciju i kulturu, sa svih krajeva zemlje čuju se očajni vapaji upotpunjaka, koji se bore za goli život. Ljudi se bore za goli život kraj raskošnih dvoraca, automobilja i parobroda, kraj neprebrojivih skladišta, kracati svakovrsne hrane i odi-jela!

Cini nam se kao da više ne čujemo nijednu riječ osim: Kriza, kriza, kriza...

E, pa kako ćemo onda razumjeti tu opreku; to strašno i usudno protuslovje? Tu nečuveni napredak, a tamo nikad nedozivljena kriza, bijeda i očaj!

Lani je isusovac o. Šanc izdao lijepu filozofsku knjigu o Bogu, pod naslovom »Stvoritelj svijeta«. U toj knjizi se nalazi i ova misao: »Ako li Bog postoji, mora On biti središte i težište čitavog svijeta, mora imati absolutnu vlast, koje mu nitko ne može oteti, niti se itko može buniti protiv Njega niti Ga prezirati bez svoje najveće štete. — Ako Bog postoji, onda se ne može nikakva kriza rješavati bez

Kad mu skinemo obrazinu:

Strašan je i odvratan

Na koga to mislimo? Ko je to strašan i odvratan kad mu skinemo obrazinu? — Sotona, koji se u najnovije vrijeme kiti imenom: komunizam!

Pa zar je taj komunizam zbilja tako strašan kako neki misle i govor? Mi kažemo: i strašniji nego što se misli i govor!

A evo i razloga za to.

Prva strahota i prvi zločin komunizma je mržnja prema vjeri i nije-kanje Boga koji je bio kad nas nije bilo, i koji će biti kad svi mi izginemo s lica zemlje.

Vjera je oduvijek bila u čovječjem sreću. Ona mu je bila potpora na teškom putovanju kroz život, okrepa u danima žege i topilina medu brdima snijega i leda. Ako još imamo na svjetu plemenitih ljudi, moramo zahvaliti jedino vjeri! Da danas čovječanstvo nije savršeno stado vukova, hijena i veprova, zasluga je samo vjere u dušu, u vječnost, u Boga.

A komunizam nam svim silama hoće oduzeti tu nenadoknadivu potporu, osvježujuću okrepnu i najtrajniju toplinu.

Zato je strašan i odvratan!

Približimo mu se i pogledajmo ga još bolje u oči. — Govori nam o slobodnom mišljenju, obećava slobodu. — Pljunisti mu, radi tih riječi, u maskirano lice i zaviknimo: Bestidno lažeš!

Zar nam komunizam ima pravo govoriti o slobodnom mišljenju i o slobodi?! On, kojemu je temeljno naćelo diktatura proletarijata?

Diktatura! Dakle: sila, nasilje, okrutnost. A sve je to u najvećoj opreći sa slobodom i slobodnim mišljenjem!

Ali više nas ne mogu varati, otkad smo iz „slobodne“ Sovjetske Rusije dobili strašne vijesti o smaknuću prvihi ličnosti, najuglednijih komunističkih prvaka. Strahovladac i silnik Staljin, koji upravlja čitavom ogromnom Rusijom, premda nije Rus, dao je strijeljati vode ruske revolucije, ko-

ji su bili desna ruka Lenjinova, njegovi naslijednici u upravi i, sve do zadnjih dana, glavni stupovi ruskog boljševizma. Pogubljen je Zinovjev, usmrćen Kamenjev, a s njima četrašnja drugih uglednih komunista. — Trocki se, međutim, mora poteucati po čitavom svijetu samo po Rusiji ne smije!

Zašto sve to? Jer ljudi moraju u Rusiji biti strojevi, koji ništa ne osjećaju i nista ne misle. Njih okreće i zaustavlja, po miloj volji, samo jedan strojevoda, koji se danas zove Staljin.

Zato je komunizam strašan i odvratan!

Nu s tim nismo sve svršili. Ako ga bolje promotrimo, otkrićemo još takih strahota.

Komunizam se bori proti zasebnom, privatnom vlasništvu. Zato se i zove komunizam, jer hoće da sva imanja i svi posjedi budu zajednički. — Niko, prema tom nazoru, ne smije imati ništa, što bi mogao nazvati svojim. I njegov otac, Marks, rekao je: „Ko sebi nešto prisvaja, lupe je i otimač; oduzmite mu kako je i on uzeo.“

A kako je u stvari? — I tu nam je najbolji dokaz sama Rusija.

Prije sovjetske revolucije vladali su Rusijom carevi i moćna feudalna gospoda: grofovi i knezovi. A sada? Sada vlasta diktator, nerus Staljin i Židovi, ti novi, samo još okrutniji, grofovi i knezovi.

Židovi su u Rusiji digli revoluciju, oni su oteli seljaku što je bilo njegovo ī danas, kao najveći kapitalisti, uživaju, dok seljak i dalje pati i strada.

I Lenin je bio po majci Židov! Židov je Trocki, i Litvinov, i Zinovjev, i Kamenjev, i Kolontajeva, i Sokolnikov, i Kaganović, i Radlek, i Jaroslavski i stotine drugih, koji se poslije revolucije popeše na najviša mjesto.

Njega, a uz Njega može se naći izlaz iz sloma čitavoga svijeta.

Pročitavši te retke, ono prividno protuslovje postaje nam sasvim razumljivo. — Tragika naših dana je, dakle, u otpadu od Boga, za kojega smo mi uvjereni da vječno postoji kao što smo uvjereni da se ujutro granjiva, a uvečer smrka va.

Bog jest, a svijet se vrti i živi kao da Ga nemal — On je vrhovni i neograničeni Gospodar, a neke je zahvatilo moskovsko, marksistično ludilo, u kojemu, iako svjesno, buncaju: Nema ga, nema!

Zato, nam i jest ovako!

Pogani, koji ne žive u centralnoj Africi nego u naprednoj Evropi, ovako pričaju svojoj djeci: Nekoč je, u davno vrijeme, živio čo-

vječkoj kojemu je bilo ime Isus Krist ... — A mi kršćani to poričemo i, u dubokom uvjerenju, kažemo: Ne nekoč, nego i danas živi Isus Krist, koji nije samo čovjek nego i Bog!

Isus Krist je Bog! A jer je Bog, kralj je svih ljudi, čitavog svemira.

Tu vječnu i spasonosnu istinu kršćanstva naročito ističemo i naglašujemo na blagdan Krista Kralja. — Blagdan Krista Kralja je tek pred jedanaest godina ustanoven. Ustanoven je u doba, kada se čovječanstvo našlo nad jezovitom provaljom, a nije znalo puta natrag.

I nema nam drugoga spasu: Ili ćemo konačno morati priznati kraljevstvo Kristovo, ili ćemo se survati u bezdane, gdje nas čekaju aždaje, zmajevi i siktave zmije. Ili

Ukinuće privatno vlasništvo, da može sve njihovo biti. Zna Židov što radi?

U novinama se svojedobno mogla čitati ova značajna šala:

U Moskvi na glavnom trgu sa stala se dva stara znanca. To su Židovi Aron i David. Oni stanuju u različitim općinama i rijetko se vide.

— Pa kako je, dragi Arone, u tome mjestu?

— Pa, eto, nije loše, dragi David!

— Ko je kod vas pretsjednik svijeta?

— Naš zajednički znanac i prijatelj Mojsije.

— A ko je podpretsjednik?

— E, to tu je moj susjed Jozua...

— A ko su odbornici?

— Pa sve naši dobri znanci i prijatelji i neki Vasilije Ivanović, kojega ti sigurno ne poznas. Znaš on je Rus...

— Uh, pa još kažeš, da kod vas nije loše! Ti prokleti Rusi svugdje se uguraju ... bijesno je završio razgovor Židov David.

Mi tu završavamo i postavljamo točku.

Okulista

Socijalno zrje

ZNATE LI?

Znate li: — da u komunističkoj Rusiji radnici rade 10—15 sati dnevno (7 službeno — ostalo „dragovoljno“)?

Znate li: — da su na desetke hiljada ukrajinskih seljaka dovedeni pred sud, što su se usudili prisvojiti jedan dio ovogodišnjeg žita?

Znate li: — da je Živković Jeftićeva partija imala pouzdani sastanak u Splitu sa komunističkim predstnikom Jovanovićem? (U duhu državljnosti!)

Znate li: — da se Židovi jednako dobro snalaze u Rusiji, kao i njihovi drugovi u zapadnoj kapitalističkoj Evropi?

ćemo morati posvuda unijeti i oživotvoriti Kristove zakone pravde i ljubavi, ili ćemo vrtložna morska struja odnijeti na nevidljivo morsko dno, gdje ćemo smlaviti i prodrjeti bajoslovne nemanji.

Zar nije to isto naglasio poglavica apostola Petar, kad je rekao o Kristu: »Ovo je ugaoni kamen, koji ste vi gradite i odbacili... i nema ni u jednom drugom spasenju, jer nema drugog imena pod nebom danog ljudima, u kojem bi se mogli spasiti?«

Krist Kralj je ugaoni kamen svijeta!

I nema — jer ne može biti — ni u jednom drugom spasenju!

Ig.

